

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE EERSTE CHRISTENEN

IN Rome, de hoofdstad van het uitgestrekte Romeinse Rijk was er, zoals we reeds verteld hebben, veel weelde en ook veel armoede. De meeste Romeinen dachten alleen aan rijk worden en feesten. Die feesten eindigden meestal in ware orgieën. Er waren veel godsdiensten en tal van sekten, maar weinig écht geloof. En toen kwamen de apostelen om de leer te prediken van Christus. De leer van armoede, zachtheid, nederigheid en naastenliefde.

1. - SIMON-PETRUS

OP zekere dag, het was in de tijd toen Nero over Rome regeerde, kwam er een armzalig gekleed man naar de stad. Een bedelaar die langs de weg zat, vroeg hem: «Wie ben jij?». «Ik ben Simon-Petrus, een visser van Galilea». «Kom je naar Rome om er fortuin te zoeken?». «Nee, ik kom de leer prediken van de Verlosser!». «Verduiveld, nog een! En breng je ons misschien ook rijkdom en plezier?». «Nee, ik kom in naam van een God die gekruisigd werd en die leert dat men zijn evennaaste moet beminnen. Het is een leer van armoede». «En denk je dat veel mensen je zullen volgen?». Simon-Petrus vervolgde zijn weg en de bedelaar zuchtte: «Arme dwaas!».

2. - PAULUS VAN TARSUS

ZE waren met een twaalfstal en zij verspreidden zich om te verkondigen dat zij Christus hadden gekend en dat zij hem van de dood hadden zien opstaan. Simon-Petrus was hun chef en het staat wel vast dat hij door een bekeerde en stoutmoedige Jood naar Rome werd geroepen. Deze Jood heette Saulus of Paulus van Tarsus. Langzaam ontstond er in de Eeuwige Stad een kleine kern van christenen, zoals er reeds kernen bestonden in het Oosten.

3. - ZIJ WERDEN VERVOLGD

PETRUS werd gekruisigd, Paulus ontvoerd — een eer voorbehouden aan de Romeinse burgers, en Paulus was een Romeinse burger van aanzien. Gedurende de drie eerste eeuwen van het Christendom, werden vele christenen ter dood gebracht. Waarom? Omdat de christenen slechts één God erkenden. Zij weigerden de keizer, die aanzien werd als een godheid, te aanbidden. Wie weigerde, verwierp meteen de grootheid en de glorie van het keizerrijk. In de ogen van de Romeinen waren de christenen slechte staatsburgers. Men moest hen uit de weg ruimen. De christen martelaren stierven al zingend.

4. - DE CATACOMBEN

OM te ontsnappen aan de vervolgingen schreven de christenen zich in als een vereniging voor begrafenissen. De christenen verbrandden hun doden niet zoals de heidenen. Zij kochten daarom uitgestrekte onderaardse begraafplaatsen. Dat waren de catacomben. Langzamerhand slaagden zij er in een onderaardse stad te maken. Verenigingen van dien aard werden door de Staat beschermd.

5. - DE KERK

DE christenen plaatsten aan het hoofd van hun kerk een bisschop. Sint Petrus was bisschop van Rome en hoofd van de Kerk. Iedere stad had zijn bisschop en deze werd bijgestaan door de priesters en de diakens voor het prediken van de leer en voor het opdragen van de mis. Het waren de stedelingen die eerst tot het christendom bekeerd werden, pas later volgde de bevolking van het platteland.

(Wordt voortgezet.)